

Entrevista a Toni Cuesta, músic

“La gent ha de saber que la música es pot inventar”

El lliçanenc Toni Cuesta i Deu (Barcelona, 1968) fa més de 20 anys que fa música, sobretot per als més petits. Amb la productora La Botzina ha creat una quinzena de muntatges. També és professor de trompeta i trombó i director de big bands infantils. Forma part, com a trompetista, de la Big Band de Granollers. Diplommat en Educació social, Magisteri d'educació infantil i Magisteri d'educació musical, és fundador del grup d'animació infantil El Tramvia Blanc. Casat, té una filla de 14 anys i un fill de 9.

Què és La Botzina?

Una productora d'espectacles infantils. Som tres: el Jaume Badrenas, saxofonista, de Manresa; el Xavier Fort, guitarrista, de Cardedeu, i jo. Des que vam néixer, el 1996, hem fet un espectacle per any. El 2012 ens l'hem agafat de descans.

Quin objectiu teniu?

Que els nens escoltin música en directe! Som músics i volem que els nens s'ho passin bé escoltant música. És l'objectiu de totes les nostres produccions des del primer dia.

Com plantegeu els espectacles?

Sabem que per molt ritme que tingui la música i per teatre que facin els músics, que tampoc no en fan gaire, nens a partir de 2 anys no aguanten 50 minuts asseguts a la cadira, escoltant.

Com us ho feu, doncs?

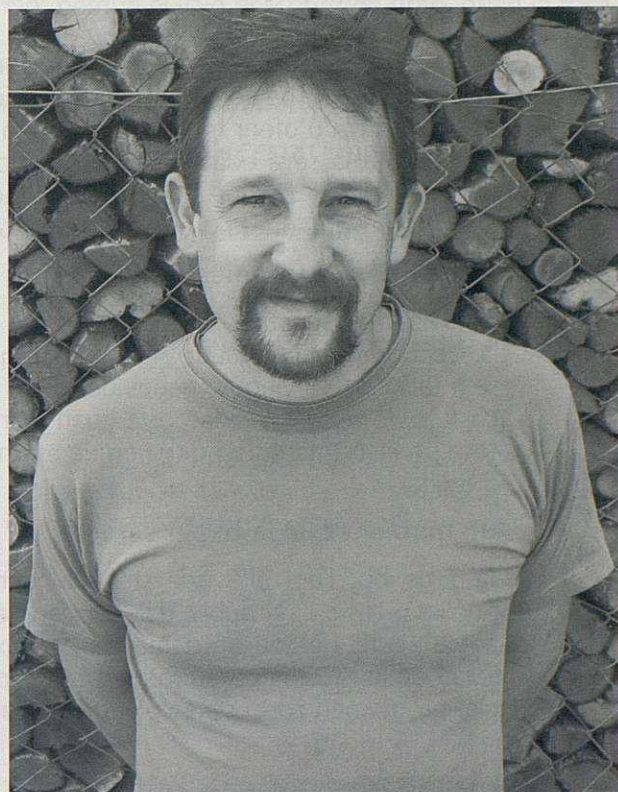
Ens agrada enganyar-los barrejant la música amb una altra art. Això els ajuda i a més els permet disfrutar d'una altra disciplina artística. Tenim espectacles de música i plàstica, de música i informàtica...

Música i informàtica?

Sí, es diu “Beta 15”. Durant el muntatge gravem una cançó amb cors, després l'editem i la pengem a internet, i els nens quan se'n van ja tenen ganes de sentir-la.

L'espectacle continua a casa!

També donem molt protagonisme a l'audiovisual i a la dansa. De dansa, per exemple, hem fet “La

Toni Cuesta també és professor de balls de saló.

dansa del sol”, amb la companyia Àgueda Murillo; “Flamenk”, coproduïda amb Sònia Sánchez, i “Dansó”, coproduïda amb la ballarina Mireia Font, sobre danses d'arreu del món.

L'any passat vau fer el “Cordes grillades”.

Sí, amb el Quartet Brossa. És la història d'un grill, i s'hi explica el seu metabolisme. El tema ve de la meva afició als insectes. En faig col·lecció, sobretot d'escarabats, i també col·lecciono esquelets d'animals... Tinc un laboratori i encara faig recol·lecció!

Aquesta afició surt en més espectacles?

Sí. El muntatge “Cordejant” és la història d'una serp, i s'explica la muda, què menja... Al “Trompeteria ambulat” trec un crani de bou i faig sonar la banya d'un bou, un dels primers instruments de metall, i també una cargola de mar.

Per què és important que els nens escoltin música en directe?

És imprescindible per a la seva formació! El 90% de la música que els arriba és enllaunada, a través d'aparells, artificial. I han de saber que la música surt d'algun lloc! De la mateixa manera que visiten granges per saber que els ous vénen de les gallines!